

RÓŻNORODNOŚĆ KULTUROWA ORAZ WSPIERANIE EUROPEJSKIEJ I NIEZALEŻNEJ PRODUKCJI AUDIOWIZUALNEJ

1. Usługi linearne

KRRiT zgadza się z konkluzją z dotychczasowych konsultacji, że Art. 4 i 5 Dyrektywy spełniają zakładane cele kulturalne i nie wymagają zmiany.

Mając na uwadze znaczenie skonstruowania w nowej dyrektywie jak najbardziej jasnych i czytelnych ram prawnych określających warunki świadczenia usług audiowizualnych, warto rozważyć, możliwość opracowania bardziej przejrzystej i prostszej definicji audycji europejskiej, o której mowa jest w art. 6 dyrektywy „O telewizji bez granic”. Złożoność tej definicji może utrudniać nadawcom dokonywanie prawidłowej kwalifikacji audycji jako europejskich, a przez konieczność uzyskiwania szczegółowych danych od producentów lub dystrybutorów audycji, a następnie dokonywania w odniesieniu do każdego dzieła szczegółowej analizy w zakresie poprawności kwalifikacji prawnej – stwarzać niepotrzebne bariery dla rozwoju europejskiego sektora audiowizualnego.

2. Usługi nielinearne

KRRiT podkreśliła w stanowisku odnośnie przedmiotowego i terytorialnego zakresu dyrektywy, że brak precyzyjnej definicji usług nielinearnych utrudnia ustosunkowanie się do propozycji zawartych w „Issues Papers”. Trudność ta występuje również w tym przypadku. O ile można rozpatrywać problematykę różnorodności kulturowej oraz wspierania europejskiej i niezależnej produkcji audiowizualnej w odniesieniu do medialnych usług nielinearnych, o tyle nie ma uzasadnienia dla prób wprowadzenia podobnych regulacji w odniesieniu do pozamedialnych usług nielinearnych.

Tym bardziej zatem uwidacznia się potrzeba ograniczenia zakresu dyrektywy do medialnych usług nielinearnych, pozostawiając usługi pozamedialne samo- i współ-regulacji.

KRRiT stoi na stanowisku, że nielinearne usługi medialne powinny wносить wkład do różnorodności kulturowej oraz wspierania europejskiej i niezależnej produkcji audiowizualnej. Przedstawione w „Issues Paper” pomysły wymogów katalogowych lub inwestycyjnych zasługują na rozważenie.

Trudno natomiast pominąć podnoszony niekiedy argument, że obowiązki takie mogłyby stanowić nadmierne obciążenie dla firm nowopowstających. Dlatego obowiązki takie mogłyby zostać zróżnicowane w zależności od obrotów danej firmy. Dyrektywa mogłaby wyznaczać ogólne zasady w tym zakresie, pozostawiając Państwu Członkowskiemu wprowadzenie bardziej szczegółowych przepisów.

3. Monitorowanie wykonania wymogów Art. 4 i 5

KRRiT jest przekonana, że znaczenie przepisów dyrektywy wspierających różnorodność kulturową oraz europejską i niezależną produkcję audiowizualną jest tak istotne, iż należy dążyć do zapewnienia ich możliwie największej skuteczności. Trudno będzie to osiągnąć za pomocą mniej miarodajnych metod monitorowania wykonania art. 4 i 5 w odniesieniu do usług linearnych.

Z tego punktu widzenia, na poparcie zasługują następujące pomysły zgłoszone w trakcie dotychczasowych konsultacji:

1. Zlecenie przez organ regulacyjny niezależnego audytu danych zgłaszanych przez nadawców do tego organu, przed przygotowaniem i przesłaniem Komisji okresowych sprawozdań z wykonania postanowień określonych w art. 4 i 5 dyrektywy ;
2. Zobowiązanie Państw Członkowskich do wyciągania konsekwencji w stosunku do nadawców nie osiągających założonych celów, lub nie przedstawiających sprawozdań z wykonania krajowych przepisów realizujących wymogi art. 4 i 5 dyrektywy;
3. Przepis stwierdzający, że nadawca, który nie złożył sprawozdania uznawany jest za takiego, który w ogóle nie nadawał audycji produkcji europejskiej lub niezależnej, z konsekwencjami przewidzianymi w przepisach realizujących powyższą zasadę 2.

Pomysł, że organizacje producenckie mogłyby weryfikować dane przedstawiane Komisji Europejskiej przez Państwa Członkowskie mógłby okazać się trudny w realizacji oraz rodzić napięcia wśród samych producentów. Weryfikacja danych przekazywanych przez nadawców powinna leżeć w wyłącznej kompetencji organów regulacyjnych.

KRRiT opowiada się za pozostawieniem obecnego systemu sprawozdań przedstawianych Komisji Europejskiej przez Państwa Członkowskie, jakkolwiek gotowa jest poprzeć rozwiązania, które redukuje związane z tym obciążenia administracyjne i upraszczają same sprawozdania.

4. Wspieranie produkcji i dystrybucji koprodukcji europejskich

KRRiT popiera koncepcję zalecenia wspierającego wytwarzanie i dystrybucję koprodukcji europejskich.

5. Definicja producenta niezależnego

KRRiT popiera zarówno propozycję przyjęcia bardziej precyzyjnej definicji producenta niezależnego, jak i nadania większego znaczenia zasadzie zachowywania przez tych producentów niektórych praw majątkowych do ich produkcji.

Producentów niezależnych należy traktować jako małe i średnie przedsiębiorstwa i wspierać ich rozwój, w ramach ogólnej polityki rozwoju sektora produkcyjnego i mediów elektronicznych w ogóle. Przepisy pozwalające ich zachować niektóre prawa majątkowe są istotnym elementem takiej polityki i niezbędnym warunkiem rozwoju sektora produkcji niezależnej. Jednocześnie pozwoliłoby to producentom na udział w finansowaniu realizowanej przez nich produkcji; tym samym, straciłby znaczenie stosowany przez nadawców argument, że to oni ponoszą pełne koszty produkcji i powinni wobec tego zachować wszystkie prawa majątkowe.